

РЕШЕНИЕ

№ 2274

гр. Пловдив, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

при участието на секретаря Величка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Административно
наказателно дело № 20225330206047 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба от Е. Н. В. от гр.П., ЕГН *****
против издаден от ОДМВР Пловдив Електронен фиш за налагане на глоба за
нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система
серия К № 4172530 на ОДМВР Пловдив, с който за нарушение на чл.21, ал.2,
вр. с ал.1 от ЗДвП на жалбоподателят В. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182,
ал.2, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на
400 лева. С жалбата се прави искане за отмяна на издадения ЕФ и се
представят доводи по същество на искането. Прави се искане за присъждане
на разноски.

Жалбоподателят редовно призован, в съдебно заседание се представлява от
адв.Х. Д. който поддържа жалбата и искането за отмяна на ЕФ. Не ангажира
събирането на други доказателства. В пледоорията си поиска да се отмени
издадения ЕФ и присъдят разноски.

Въззиваемата страна – ОДМВР Пловдив, редовно призована, не се
представлява. Преди даване ход на делото с административната преписка е
представено писмено становище, с което се счита жалбата подадена от
„Изигард“ ЕООД за неоснователна и се представят доводи по същество на

искането към съда за потвърждаване на ЕФ като правилен и законосъобразен. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след като се запозна с образуваната административно-наказателна преписка, събраните в хода на съдебното производство доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимирано лице с изявен правен интерес и в законно установения в чл.189, ал.8 от ЗДвП преклузивен срок. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Издаден е Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4172530 на ОДМВР Пловдив против жалбоподателя Е. В., в качеството му на законен представител на фирма ИЗИГАРД ЕООД за това, че на 15.11.2020г. в 15:38 часа в пътII-64, км.34 посока на движение от с.Черноземен към с.Граф Игнатиево е извършено нарушение за скорост с МПС „ТОЙОТА АУРИС вид товарен автомобил, с регистрационен номер **** установено и заснето със система за автоматично фиксиране TFR1-M 511, при отчетен толеранс на измерената скорост от минус 3 km/h при въведено ограничение на скоростта 60 km/h с пътен знак „B26“, установена скорост 101 km/h, и превишаване на разрешената скорост с 41 km/h. С издадения ЕФ, установеното е определено като нарушение по чл.21, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП, за което бил издаден и обжалваният електронен фиш, с който на основание чл.189, ал.4, вр. с чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева. Към издадения електронен фиш, в административно наказателната преписка са приложени Снимково изображение от заснетото нарушение с АТСС Клип № 11965, Радар № 511, Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 със срок на валидност до 24.02.2020г., Протокол № 9-33-20 от 26.10.2020г. за проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 4832 идент.№ 511/07; Протокол рег.№ 273р-12300 от 17.11.2020г. за използване на автоматизирано техническо средство или система TFR1-M № 511 на 15.11.2020г.; Справка в Централна база КАТ относно собственост на посоченото в ЕФ моторно превозно средство; Справка за нарушител/водач; Снимково изображение на местоположението на МПС в което е разположено АТСС, Становище относно жалбата на Е. В..

При така възприетата и изложена фактическа обстановка съдът счита, че от представените по делото доказателства издадения ЕФ следва да бъде отменен поради следните основания:

От събраните по делото доказателства съдът намира като установено, че процесният електронен фиш серия К № 4172530 на ОДМВР Пловдив е бил съставен за извършено нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП на 15.11.2020г. и вероятно връчен на 14.09.2022г. По делото реално липсват доказателства за датата на която е връчено на жалбоподателя издадения ЕФ. С първо реално датиране на обстоятелство за получен от жалбоподателя ЕФ е представеното по делото адвокатско пълномощно за представителство в производство по обжалването на ЕФ серия К № 4172530 на ОДМВР Пловдив от 14.09.2022г. В случая от датата на извършване на нарушението – 15.11.2020г. до датата, на която е бил връчен електронен фиш серия К № 4172530 – 14.09.2022г. е изминал период над една година. Т.е. давността по чл.34, ал.1, изр.второ от ЗАНН - 1 година от извършване на нарушението, безспорно е изтекла, с което се е погасила и възможността за осъществяване на наказателно преследване срещу жалбоподателя Е. В.. При липсата на специална уредба относно сроковете за образуване, съответно за приключване на процедурата по ангажиране отговорността на нарушителя и предвид разпоредбата на чл.1 от ЗАНН, сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН са приложими в производствата по издаване на електронен фиш, който е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 от ЗДвП). В реквизитите на ЕФ не е включена датата на неговото издаване – чл.189, ал.4 от ЗДвП за разлика от АУАН и НП, където дата на съставянето им е задължителен реквизит – чл.42, т.2 и чл.57, ал.1, т.2 от ЗАНН. За това и в утвърдения от министъра на вътрешните работи образец на електронния фиш няма дата на неговото съставяне.

В случая от една страна липсата на дата на съставяне на ЕФ е пречка да се определи кога е образувано административно-наказателното производство, от друга страна това е пропуск на законодателя и не следва от него да произтича обосноваване на обективна невъзможност да се приложи погасителната давност по чл.34, ал.1 от ЗАНН, защото в противен случай лицата санкционирани с ЕФ няма да са равно третираны с лицата, чиито административни наказания се налагат по реда на ЗАНН със съставяне на АУАН и издаване на НП. За това съдът счита, че давността по чл.34, ал.1 от ЗАНН следва да се прилага и когато наказанието за извършено административно нарушение е наложено с ЕФ. Процесният ЕФ, без съмнение издаден по образца утвърден от министъра на вътрешните работи, няма дата на издаване, но не е спорно, че е връчен едва на 14.09.2022г. Липсват данни по делото съставения ЕФ за нарушение на 15.11.2020г. да е правен опит за връчване на жалбоподателя преди датата 14.09.2022г.

При така установеното съдът счита че са налице предпоставки да не се образува административнонаказателното производство, ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Доколкото няма достоверни доказателства кога е съставен ЕФ, следва да се приеме, че най-късно към

датата на връчването той е съществувал. Между датата на нарушението – 15.11.2020г. и датата, на която със сигурност може да се твърди, че ЕФ е съществувал – 14.09.2022г. е изминало време, което е много повече от една година, което обосновава незаконосъобразност на ЕФ поради изтекла давност по чл.34, ал.1, предл. второ от ЗАНН. Представеният „преглед на фиш“ няма доказателствена стойност относно датата на съставяне на ЕФ поради липсата на данни за неговия автор – няма подпис, нито указване за името и длъжността на съставителя, а същевременно изписания най-долу електронен адрес не е достъпен за всеки гражданин. По тези съображения с оглед липсата на надлежни доказателства за датата на съставяне на ЕФ и късното му връчване, съдът не може да приеме друго освен, че административнонаказателното производство е образувано след изтичането на една година от извършване на нарушението. Разлика се установява с АУАН и НП относно формата на ЕФ, неговите съдържание, реквизити и процедура по издаване, от което следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН обаче са напълно приложими и в производствата по чл.189, ал.4 и следващи от ЗДвП. След като в конкретния случай е изтекла повече от една година от извършване на нарушението и правомощията на АНО да повдигне обвинение на извършителя са преклудирани, то издаденият електронен фиш серия К, № 4172530 на ОДМВР Пловдив се явява незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Освен изложеното съдът констатира и друго правно основание за отмяна на издадения ЕФ поради нарушения на процесуалните правила при установяване на нарушението посочено в него. Тези нарушения се изразяват в следното: Съгласно приетите по делото доказателства (справка от Окръжно пътно управление Пловдив към АПИ и Констативен протокол) в пътна отсечка от път II-64 след с.Черноземен (след км.30 +500, посока Карлово-Пловдив) поради множество неравности е била сигнализирана с 4 групи знаци: А12-неравности и В26 ограничение на скоростта на 60 км./час., в комплект с табелки Т2, указващи дължината на компрометирания участък 4000 м. (2000 м.) и разположени пътните знаци както следва: на км.30+350 дясно и км.32+500 дясно (посока Карлово – Пловдив) и на км.32+600 ляво и 34+605 ляво (посока Пловдив – Карлово). Нарастването на километража е в посока Карлово – Пловдив. Съгласно справката пътните знаци В 26 многократно са били премахвани, отново поставяни до 27.07.2020г. когато е констатирано окончателното им изчезване. Съгласно справката и констативен протокол пътните знаци са монтирани отново на 02.11.2020г., след което отново са изчезнали. Към датата 15.11.2020г. не може да се удостовери наличността на посочените пътни знаци в посочения пътен участък. При така установеното съдът счита че от обективна страна не е надлежно доказано че на датата 15.11.2020г. е била налична вертикална сигнализация с пътни знаци в

посочения в ЕФ пътен участък на въведено ограничение на скоростта до 60 км./ч. с пътен знак В 26 както и за дължината на компрометирания пътен участък. Посоченото води до заключение за недоказаност на нарушението на ЗДвП посочено в издадения ЕФ и определя и заключение за неговата отмяна изцяло.

С оглед изхода на спора, разноси се дължат на жалбоподателя , който прави такова искане и удостоверява направени такива в размер на 300 лева. Размера на направените разноси за заплатен адвокатски хонорар е съобразен с разпоредбата на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и искането следва да бъде уважено в посочения размер.

Ето защо и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4172530 на ОДМВР Пловдив, с който за нарушение на чл.21, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП на Е. Н. В. от гр.П., ЕГН ***** на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА ОД МВР Пловдив **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. Н. В. от гр.П., ЕГН ***** сумата в размер на 300 (триста) лева представляваща разноси в настоящото производство за процесуално представителство – адвокатски хонорар.

Решението не е окончателно и подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административния съд на гр.Пловдив по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____